



SZÍV-HANG

A PESTSZENTLŐRINCI FŐPLÉBÁNIA IDŐSZAKOS KIADVÁNYA
XXX. évfolyam/3. szám

Százéves a templomunk

A celebráló püspök iránti tisztelet mellett az esemény rangja is indokoltá teszi, hogy a misekezdetre szánt köszöntőbeszédemet tegyem be most a Szív-hangba.

Főtisztelendő és Excellenciás Püspök atya!

Háromszoros Veni Sanctéra érkezett most templomunkba, hogy vezesse közösségünk ünneplését. Köszönjük Püspök atya, hogy elvállaltad ezt a szolgálatot, de hálás szívvel emlékezünk meg Bíboros úrról is, aki értékelte ennek az ünnepnek a fontosságát, közismert betegsége előtt már vállalta is a főcelebráns szerepét, végül azonban le kellett mondania, hogy eljőjjön.

Köszönjük a paptestvéreknek is, hogy meghallották a hívó szót, és nagyon örömmel köszöntöm minden testvérünket, akikkel ma együtt imádkozunk.

A Szentlélek eljövételét kéri a régóta készülő bér mátkozók, hogy életútjukon a Szentlélek segítse katolikus keresztény tanúságtételüket.

Tanév elején vagyunk, a "szokásos" Veni Sancte is most van: hitoktatóink és hittanulóink a szó eredeti értelmében nekifohászknak az új plébániai évnak. Kérjük, hogy Isten adjon nekik gazdagodást!

Plébániai közösségünk egésze azonban újabb 100 évnek fohászknak neki. Arra kéri Istent, hogy őseinkhez méltó legyen ennek a templomnak a következő évszázada is.

Amikor hálás szívvel megemlékezünk a templomépítő plébánosról, akkor használt nevén Wimmerth Béláról, és a templomépítő közösségről, arra is emlékezünk, hogy nem 100 éve kezdődött itt a hitélet. 1926-ban már legalább akkora közösség ünnepelte, hogy képes volt egy templomot fölépíteni, mint amely most összegyűlt.

Ezért úgy gondoltuk, a nekilendülés az elődeinkhez méltó magatartás.

Fontosnak tartom felsorolni a nekilendülés anyagi mementóit, mert jelzik, hogy komolyan gondoljuk a következő 100 évet.

A legnagyobb közösségi összefogás eredménye, hogy tavaly ilyenkorra elkészült az új padok festése, amiket azóta is sokat használunk. Tényleg!

Szintén a hívek adománya – ez azonban igazi újdonság – az új szőnyeg, amely így, liturgiára fölkészítve ma látható először.

Őseinkre leginkább alapító plébánosunk új síremléke fog emlékeztetni. Adja Isten, hogy a következő 100 évben és ha Isten is úgy akarja, azután is, a végakarata szerint most kialakított sírhelyen nyugodjék. Egyúttal szeretnék köszönetet mondani Benke István nyugalmazott plébános úrnak, aki a hamvakat a Szent Margit plébánián elhelyezve megőrizte. Így tudtuk most áthozni ide.

Távolabbi múltunkkal is összeköt bennünket Hermann Zsolt alkotása, Szent Lőrinc szobra. Szent Lőrinc már akkor védőszentje

volt ennek a területnek, amikor még Pusztaszentlőrincnek hívták. Köszönjük polgármester úrnak, hogy ezeket a helytörténetileg is jelentős munkákat az önkormányzat támogatta.

A teljesség kedvéért ide sorolom, bár a templomtérben nem látszik Kottek Péter alkotása, a téli kápolnánkat díszítő új secco.

Természetes, hogy mindezek a munkák egy élő közösséget szolgálnak, amely most valóban vesz egy nagy levegőt, és kéri a Szentlélek kiáradását.

Kérem Püspök atyát, hogy a síremlék és az új szobor megáldásával kezdje meg az ünnepi szentmisét!

Gábor atya

Tartalom

Száz éves a templomunk.....	1
„Végül az én Szeplőtelen Szívem győzni fog”	3
De nehéz az iskolatáska... ..	3
„Aki keres, az talál, aki zörget, azt beengedik!” – Lukács 11-ből.....	4
Hányat alszunk még?.....	5
Centenárium bankancskoptató zárandoklaton voltunk.....	6
Karizmák ünnepe Esztergom: Szent Adalbert díj átadása.....	7
Elsőáldozás templomunkban – 2026.....	8
Templombúcsú.....	9
Magnificat – koncert.....	10
Jézus Szíve családi tábor.....	11
Isten kegyelméből megtartottuk a Plébániai Sporttábort.....	13
Plébániai nagytábor.....	14
Soproni kvíz.....	15
Kerékpárral a Balatonnál – ministráns túra.....	16
Kiegészítések templomunk történetéhez a kezdetekről.....	17
Híreink.....	19

„Végül az én Szeplőtelen Szívem győzni fog”

Templomunk a „Mária Szeplőtelen Szíve” titlust viseli. A Szűzanya Szeplőtelen Szívének tisztelete már a középkortól ismert, de igazán a Szűzanya egyház által is elismert fatimai jelenése által lett széles körben ismeretes. Érdemes megismerni e jelenések történetét (könyvekből, interneten, filmek is készültek e témában).

Több pápa, Erdő Péter bíboros atyánk, Varjú Imre atya is ellátogatott Fatimába. Imre atya különösen szíven viselte a fatimai jelenéseket és az annak nyomán fakadó Szűzanya tisztelet formáit, így az elsőszombatok megtartását is. Ennek alapja a Szűzanya 1925. december 10-i megjelenése Pontevedrában. Lúciának, a fatimai látnoknak megmutatta tövisekkel övezett szívét és így szólt: „Hirdesd nevemben a világnak, hogy megígérem: ott leszek az üdvösséghez szükséges kegyelmekkel mindazok halálos ágyánál, akik 5 egymást követő hónap elsőszombatján meggyónnak, megáldoznak, s elimádkozzák a szentolvasót és egy negyed óráig társamul szegődnek az elmélkedésben.”

Milyen szép, hogy a kerületünkben sok éve elindított kezdeményezés alapján minden hónap 13. napján (a fatimai jelenés napján) egy fatimai Szűzanya vándorszobor jár körbe a kerületi templomokban, ahol egy hónapig őrzik a szobrot, jelenlétében imádkozzák a rózsafüzért.

A fatimai látnokok egyik jelenésekor a Szűzanya ezt az ígéretet tette: „Végül az én Szeplőtelen Szívem győzni fog.” Nagy biztatás e kijelentés ma is számunkra: annyi probléma, megpróbáltatás ellenére, mely ma is zajlik a világban, nem a rossz az utolsó szó!

A Szűzanya Szeplőtelen Szívének győzelmét mi is elősegíthetjük, ha Vele együttmű-

ködünk: a Szűzanya életét, erényeit követve, rózsafüzér imádkozással és a szeretet gyakorlásával.

Kiss Attila

De nehéz az iskolatáska...

Pár nap és sokaknak újra eszébe jut ez a régi sláger. A baj az, hogy nem nosztalgikusan nehéz az iskolatáska, hanem valóságosan is az. A tanévkezdés lelki nehézségét a valóságosan nehéz iskolatáska jeleníti meg. Generációk óta nehéz az iskolatáska és sajnos nem csak szép napos délelőtt, hanem télen, tavasszal és ősszel is a tanév minden napján. Amikor iskolás unokák közlekedésében segítők, akár tömegközlekedésen, akár kocsival, rémülten látom, ahogy görnyednek a táskák alatt. Hősiesen cipelik, de ha nekem egy-két pillanatra meg kell fognom, meg kell emelnem ezeket a hátizsákokat, elborzadok. Megkérdezem őket, hogy hány féltégla van a táskájukban. Ők nevetve sorolják a tantárgyakat, de még így sem értem, hogy lehet négy könyvvel, füzetel ennyire nehéz ez a táska. Kiderül, hogy tantárgyanként nem egy könyv és füzet dukál, hanem sokszor három tanszer is. Ha már egyet majdnem kitöltöttek, akkor is kell vinni, a következő munkafüzetrel és a befejezetlenel együtt, mert nem lehet tudni, mikor melyik kell. Egy tantárgyhoz többféle gyakorló füzet is tartozik. Talán egy kis racionalizálással meg lehetne kímélni a gyerekek gerincét, mert ha ilyen tempóban nőnek, nehezülnek el az iskolatáskák, akkor nem reménykedhetünk egy egészséges derékkel bíró felnőkvő generációban. Akinek nem inge, ne vegye magára, de ha van valaki, aki tehetne a nehéz iskolatáska ellen, kérem tegye meg.

NFM

**„Aki keres, az talál, aki zörget,
azt beengedik!” – Lukács 11-ből**
(Pünkösdi vasárnapi magyar mise Bécsben)



Mi is lehetne jobb mottója egy szép pünkösdi történetnek, ha már a közeli Burgenlandban töltöttük ezt a hosszú hétvégét családjunkkal, újra megköszönve plébániai barátaink felajánlását, amellyel szállást adtak nekünk. Aki már 50 évvel ezelőtt is jár(hatot)t ezen a tájon, most is ugyanazt a természeti szépséget, megművelt, takaros földeket, farmokat, kaszálókat láthatja ma is. Rend van, ahogyan azt az Úr elrendelte és az őseik által átadott hagyományok alapján mai is megtartják, tovább éltetve azt kortárs osztrák szomszédaink. Tapasztaltuk a kiránduló helyeken, vízesésnél, váromoknál, kisebb uradalmak és kastélyok környezetében is, jót tett a szemnek a látvány és az érzések a léleknek.

Ezzel a töltekezéssel érkezünk pünkösdi vasárnap a jóval színesebb Bécsbe, a helyi- és környékbeli magyar közösségnek minden vasárnap magyar nyelven megtartott ünnepi szentmiséjére. Simon Ferenc huszonéve ott élő, nagyváradi születésű bécsi plébános celebrálta, s legnagyobb meglepetésünkre a wekerlei kórus szolgált énekével ezen az ünnepi alkalmon. Szóljon, aki nem ismeri fel a képen közösségbeli tagunkat, aki ott van minden kilométerkőnél, ha plébániai szolgálatról van szó! A mellettünk lévő kápolnában a Szent Tamást követő indiai ortodox hívők

szertartása folyt reggel 8-tól 13 óráig. Felémelő ünnep volt!

Természetesen meglátogattuk a bécsi Szent István székesegyházat, amely az egyik legnagyobb turista látványosság, jelezte ezt a folyamatosan áramló nemzetközi turista áradat is. S ha már ott vagyunk, a család meg-

kóstolta az eredeti kaiserschmarrrt is, amely feleségem kedvence, bár itthon másképp készíti. (Nálunk otthon egyszerűen csak smar-ninak hívtuk, elegánsabb neve császármorzsa – szerk.)

Csorvási László Ábel

Hányat alszunk még?

Hányat alszunk még a nyaralásig? Hányat alszunk még a szülinapig? Igazi „gyermekszájak”.

Hányat alszom még, utána kérdőjel. Nincs ott, hogy eddig, vagy addig. Vagy mégis ott van kimondatlanul? Hány nappalom, éjszákam van még hátra? Meddig méri még az óra az időt nekem? „Napjaidat számlálni, ne légyen terhes!”, énekeljük a születésnap ki- szöntőben.

Kopik a látás, kopik a hallás, kopik a memória. Kopnak az ízületek, kopik az erő, az egészség. Kopik a lelki egészség is? Hogyne fogyatkozna, amikor a rokonok, ismerősök, barátok szenvedését látjuk, halálukról értesülünk. Azon nem kell csodálkozni, hogy minden idős ember depresszióra hajlamos. A kérdés az, hogy talál-e magának anti-depresszánszt, vagy netán orvostól, pszichológustól kell kérnie? Van, akinek a zene, van, akinek az olvasás, másnak a keresztretjvény vagy a kártyázás „jön be”.

Nekünk, a plébániai nyugdíjas csoport egy részcsoporthoz tartozóknak a kirándulások jelentik

a kapcsolódás, a kellemes fáradtság, a találkozás, a közös élmények öröme. A húsz fölötti alkalmaink között könnyű túrák, városi séták, múzeumok, kiállítások szerepelnek. Ezért kimondva vagy kimondatlanul hálaadás minden kirándulásunk az ajándékért, amit a Jóistentől és egymástól kapunk.

Kezdjük az őszi szezont, és kérdezzük: hányat alszunk még a következő kirándulásig?





Április utolsó szombatján nyakunkba kaptuk a lábunkat, és plébániánk jubileuma apropóján elzarándokoltunk Esztergomba kiránduló kedvű lelkes hívekkel.

A társaság egyik fele Piliscsabáról indult, és gyalog tette meg a közel harminc kilométeres távot a célíg, ahol aztán a Ferences Gimnáziumban egyesültünk újra. Útközben alkalmunk nyílt megcsodálni a dimbes-dombos tájat, társalogni egymással, Rózsafüzért imádkozni vagy éppen rajzó árvaszünyogokat hessegetni. Az utat mindvégig maga Jézus mutatta, miután magunkkal vittük a szentmisék alkalmával is használt körmeneti feszületet.

Az aprótalpúak Esztergomig vonatoztak, ahol aztán egy kiadós városi séta keretében különféle feladványok megfejtésével megismerhették a várost. Menetközben imádkoztunk nemzetünkért, családjainkért és hívó

közösségünkért. Az út során számos látványosság mellett megtekintettük a Prímás-szigetet, a Mária Valéria hidat és a Bazilikát. Utóbbi kupolájából megcsodálhattuk a környező vidék látványát.

A két csapat a Frankában találkozott, ahol finom estebédet kaptunk, majd Radics Dávid atya vezetésével megismerkedtünk az intézmény régi és új részeivel. Ezt követően Andris atya celebrált szentmisét, ami feltette a napra a koronát. Sőt, teljes búcsút is nyertünk, mivel a 800 éves ferences évforduló alkalmából a pápa ferences jubileumi évet hirdetett 2026-ra. Kellemesen elcsigázva szálltunk végül buszra. Aznap este bizony senkit sem kellett altatni.

Noha idén némiképp módosított formában valósult meg a szokásos Bakancskoptató, a tervek szerint jövőre a megszokott kere-

tek között kerül majd sor az egész hétvégés együttlétre. Kedvcsinálólul következzen néhány lelkes résztvevő véleménye:

„Én köszönöm az odafigyelést egymásra.”

„Köszönet a beszélgetésekért, a tájért! (és hogy még simán ment a 28km. :))”

„Feltétlenül megemlítem a szervezést, ami remek volt. Tetszett, hogy több útvonal kínálkozott, mégis a végén a közös szentmise egy

közösségként hozott össze mindannyiunkat.”
„Gyönyörű helyen jártunk, és igazi közösségi élmény volt!”

„Kiemelkedő élmény volt a kedves fogadtatás megérkezéskor, a ferences gimnázium bemutatása és végül a szentmisével a napi program megkoronázása.”

Bajor Bence és Eszter

Karizmák ünnepe Esztergom: Szent Adalbert díj átadása

Nagyon szeretem a Bibliában azokat a helyeket, ahol Jézus a Szentlélekről tanít. Fontos számomra, hogy tudjam ki az az Isteni Személy, akit Jézus elküld. Mik az Ő tulajdonságai és hogyan jelenik meg pünkösdkor. Boldoggá tesz, amikor sikerül valahogy beleélnem magam a jelenetbe, amikor lángnyelvek formájában megjelenik a Szentlélek és mindenki érti Péter beszédét. Igen, valami ilyesmit próbál talán bemutatni és megélni egyházunk pünkösdi hétfőjén, a karizmák ünnepén. Mert a Szentlélek nem fukarkodik osztani ajándékait, gyümölcseit és karizmáit. Mindenkinek ad valamit, amitől egyedivé válunk. Van mindannyiunkban valami sajátos, amit Isten belénk álmódott és amit a Szentlélek segít kibontani belőlünk. Mint egy virág, amit elültettek és gondoztak, majd lehet gyönyörködni benne. A karizmák arra valók, hogy közösséget, Egyházat építsünk. Ahol nincs befektetés, nincs közösség. Mindenki tud valamit tenni a közösségért! Legutóbbi lapszá-

munkban sikerült egy kedves beszélgetésről beszámolnom Hegedűs Gáborral és Kudar Verával, akik a templom padjainak felújítását tervezték meg és több heti közösségi munka megszervezésével, irányításával varázsozták újjá a régi, nyikorgó padosorokat. Sok egyéb felújítási munkájukról is szó esett. A pünkösdi hétfői karizmák ünnepe kiváló alkalom arra, hogy a közösségért kimagaslóan sokat dolgozó hívek Szent Adalbert díj kitüntetésben részesüljenek. Buszos zarándoklat keretében örömmel vettünk részt azon a szentmisén Esztergomban, ahol Vera és Gábor ezt a díjat nagyon megérdemelten átvehették. Bőségesen megáldott karizmaikkal sokoldalúan szolgálják templomunk és kellékeinek megújulását. A karizmák ünnepe Esztergomban az ünnepi szentmisét követően számos különleges programmal, szinte egymásba kapcsolódó programfolyammal kínált igazi csemegét a lelkeknek. Fél órás blokkokban zajlottak az előadások. Lackfi János tanúságtételét hall-

hattuk versben és prózában. Ezt követően Török Csaba atya tanított a bor újáról bibliai szemmel egészen az oltárig, Krisztus véréig eljutva. Az édességek a Primási asztal étlap oldalaiából keltek életre kóstolható formában. A citromos, nyárra is kiváló, gömb formájú sütit kipróbáltam, bátran ajánlom. Ami a testnek a sütemény, az a léleknek Ádám Miklós atya előadása volt, Biblia nem bonyolultán címmel. Fél órában olyan mennyiségű információt kaptunk (elég bonyolultul sikeredve),

hogy a hallgatóság soraiban ülő kispapok is lelkesen tapsoltak és szívesen hallgatták volna még tovább Miklós atya tanítását. Az előadásokon kívül filmvetítések színesítették a programot, mint a Dávid című animációs film és a Romzsa Tódor életét bemutató film. A lelkes buszos zárandok csapatot a szombati székelő káposzta és folyadék gyanánt némi bor és sör várta a plébánián, hogy ezt a sűrű, élményekben gazdag napot megemésszük.

NFM

Elsőáldozás templomunkban – 2026



Idén 41 gyerek volt az elsőáldozási előkészítő csoportban. Emiatt két külön szentmisén ünnepeltük ezt a nagy eseményt. Az egyik pünkösd napján zajlott, a másikat Szentháromság vasárnapján ünnepeltük. Nagyon hálásak va-

gunk, hogy a szülőkkel együtt tudtuk felkészíteni a gyerekeket! Mivel minden második vasárnap nem csak a gyerekek tanultak, hanem a szülők is részt vettek a tanításon saját csoportjukban, így otthon is tanítottak és



foglalkoztak a gyerekükkel, hogy láthassák a gyerek hitbeli fejlődését. Gábor atya, András atya, Guadalupe nővér valamint jómagam három lelkes hitoktatóval együtt készítettük fel a gyerekeket. Hálásak vagyunk, hogy Szikszóné Lelkes Krisztina, Magyar Róbert és Zámbo Anita örömmel szolgáltak ebben a programban. Két fiatal (Horváth Eszter és Németh

Lóránt) is feláldozta szabad idejét minden második vasárnap. Köszönjük őket és hívunk más fiatalokat is, akik szeretnének segíteni. Örömmel várjuk a következő csoportot 2026. szeptember 20-tól.

Sok imával és szeretettel,
Kriszta nővér

Templombúcsú

Templomunk búcsúnapja, Szűz Mária Szep-lőtelen Szívének ünnepe, idén június 13-ára esett. Ennek jegyében plébániai konferenciát tartottunk Mária Szep-lőtelen Szívéről június 12-13-án a templom 100 éves jubileumára készülve.

Június 12-én, pénteken, Jézus Szíve ünnepén a közösségi házban Dr. Csépanyi Gábor

szemeretlepi plébános atya tartott előadást Jézus Szíve tiszteletéről. Jézus és Mária Szent Szívének tisztelete összefügg egymással, hiszen Jézus és Édesanyja nagyon bensőséges kapcsolatban álltak egymással. Ezután Dr. Keppinger Boglárka teológus Szűz Mária Szep-lőtelen Szíve ünnepének történetét, annak kialakulását ismertette. A történeti változást,

az egyes egyházi előírásokat nagy alapossággal részletezte előadásában.

Június 13-án, szombaton arra vállalkozó hívek mind a négy teljes rózsafüzért elimádkozták közösen a templomban és a templomkertben. Így akartak örömet szerezni az Istenanyának Szeplőtelen Szívének ünnepén, a közös ima erejében bízva. Dr. Harmai Gábor plébános atya Szűz Mária Szeplőtelen Szívéről tartott előadást a templomban. Alapos bibliai háttértudásáról most is meggyőződhattünk beszéde során. Ezután kórusunk zenekari kísérettel Telemann Magnificat c. darabját adta elő a templomban. Igazi zenei csemegét nyújtott a zeneszerető hallgatóságnak, és jól illeszkedett az ünnepnaphoz a Szűzanya hála-

adó énekének zenei feldolgozása. Az ünnepi búcsús szentmise szónoka Dr. Kovács Zoltán mariológus szakértő atya volt. A Szűzanyáról szóló beszéde a teológiai szempontok mellett mély lelki útmutatást, buzdítást is tartalmazott. A szentmisét követően a szokásokhoz híven agapét tartottunk a templomkertben.

Örülünk, hogy ilyen gazdag programsozrat keretében zajlott az idei templombúcsú, melyben az elmélkedés, imádság, zenei élmény, a szentmise és az agapé mind-mind segítettek lelkünket felemelni a jó Istenhez, Szűzanyához, közösséget teremteni az Úrral és egymással.

Kiss Attila

Magnificat – koncert

2026. június 13-án szombaton a főplébánia búcsúján, a templom fennállásának 100. évfordulója alkalmából rendezett konferencián hangzott el Telemann: Magnificat c. műve.

Mikor még januárban a szervezés kezdetén kántorunkkal és plébános atyával megbeszéltük az ünnepi koncertet, ezt a művet javasoltam előadásra, mivel témája miatt szervesen illeszkedik a konferencia tematikájához; Mária szeplőtelen szívének ünnepéhez. Ezenkívül Telemann a lipcsei Neukirche orgonájának szentelésére komponálta C-dúr Magnificatját 1704-ben. Azért is alkalmas a darab, mert templomi kórus is elő tudja adni, szemben pl. a Bach: Magnificattal, mely jóval nehezebb zenemű amatőrök számára.

Azt mindannyian tudtuk, hogy a mi kis kórusunk számára egyedül ez túl nagy falat

lenne, ezért szükséges más együttesekkel az együttlmműködés.

Minthogy Strausz Kálmán karnagy urat kértem fel ismét – a Mozart Requiem-ek után –, kézenfekvő volt, hogy az ő kórusa legyen a második együttes. Ennek a kórusnak létezik amatőr és profi része is, magam is sokat énekeltem profi koncerteken velük. Legutóbb éppen a 2025. novemberi jótékonyági koncerten, templomunkban. Nos, most mindkét részt megkértem, így a lelkes amatőr kórus-tagok mellett profi oldalról számos kedves Rádiókórusos kollégám is örömmel jött énekelni.

A harmadik kórus a VI. kerületi Szent Család templom kórusa, melyet még a 80-as évek elején alapított az akkori kántoruk, Nagy Magdolna. Minthogy én abban az időben ka-

maszként e templom közösségébe tartoztam, nagyobb ünnepeken sokszor énekeltem velük. Mikor 2023-ban megtudtam, hogy korábbi káplánunkat, Babos Áron atyát helyezték oda plébánosnak, újra felvettem a kapcsolatot velük és azóta többször énekeltem a Szent Család templomban szólót hol koncerten, hol misén. Így derült ki, hogy van egy kamarazenekaruk is. A jelenlegi kántor és kórusvezető, Németh Béla (nem melleleg az I. kerületi zeneiskola igazgatója) pedig évekkorábban kisegítőként dolgozott velünk a Rádió Énekkarában, így nyugodt szívvel kértem föl mind az énekkart, mind a zenekart az ünnepi együtt muzsikálásra. Béla ráadásul a második basszus szólót is elvállalta. Viszont a zenekar is kis létszámú, ki kellett bővíteni. A sok kiváló hangszeres művész közül, akik játékukkal megörvendeztettek bennünket, kiemel-ném Borsódy László trombita művészt, aki a Requiem-ek után ezt az egyházzenei áhítatot is szívesen vállalta, és a koncertmestert, Rónaszéki Tamást, aki először muzsikált velünk nagy örömmel, és aki a Budapesti Vonósok

művésze idestova 4 évtizede, mellette pedig a VIII. ker. Mária utcai Jezsuita templom karnagya szintén évtizedek óta.

Ami szólistáinkat illeti, a szoprán, Koffler Katalin, jómagam, mint alt, Komáromi Márton tenor és Horváth Csaba basszus a Rádió Énekkarának művészei (Marci már szabadúszó egy ideje) és évek óta lelkesen és áldozatosan vesznek részt orgonánk felújítására rendezett koncertsorozatunk koncertjein.

Nagy köszönettel tartozom a mi templomi kórusunknak, akik szívvel-lélekkel készültek, vállalva az áldozatot, hogy az összpórákra bejárjanak a Szent Család templomba; tévkenyen részt vettek a koncert előtti templomi rendezkedésben, vendéglátásban és nem utolsó sorban örömmel, csillogó szemekkel énekeltek az Úrnak.

Úgy érzem, a templomi kórusok lelkes éneklése mellett a sok elkötelezett keresztény művész tudása és örömenlése átsütött a produkción és méltó módon emelte az ünnep fényét.

Oláh Katalin

Jézus Szíve családi tábor

2026. július 2-5-ig tartottuk a Jézus Szíve Családi táborát Bükkszéken, a Bükk hegység nyugati lábánál, gyönyörű természeti környezetben.

Nagyon köszönjük a testvérek imáit, anyagi, lelki és minden más nemű támogatását! Hála az Úrnak, nagyon jól sikerült a tábor, tizen-négy család vett rajta részt, négy család a Főplébániáról és őket is beleszámolva kilenc család a 18. kerületből. Az Úr kegyes volt hoz-

zánk és nem volt túl nagy a meleg. Kaptunk egy kedvezményt a Bükkszéki Termálstrandtól és egy délután ötvenen fürdöttünk a különleges bükkszéki termálvízben. (Innen származik a Salvus víz is.) Udvardy Tamás atya szinte végig velünk volt, nagylelkűen támogatta a szülőket és a gyerekeket egyaránt. A tizenhat vezető lelkesen és sok energiát befektetve vezette a gyerekcsoportokat, segítette az adminisztrációt és a felnőtt és gyerekcsoportok

testi ellátását és lelki támogatását. Megosztunk néhány képet, ami felidézi a tábor családi hangulatát. A tábor egyik fénypontja a szülők gyóntatása volt, amire ebben az évben négy pap is el tudott jönni, hogy a szülők ki tudjanak engesztelődni az Úrral. A papok között volt Farkas Feri atya, aki épp csak hazajött Rómából a nyári szünetre és már jött is a táborba. A táborban minden nap volt szentmise külön a gyerekcsoportoknak és külön a szülőknek, majd a záró szentmisén az egész tábor apraja-nagyja együtt vett részt.

A mottó Szent Ferenc évében: *Minden mi él, csak Téged hirdet!*

Dicsőség Istennek ezért az újabb szép ajándékért!

Adrienn nővér



Isten kegyelméből megtartottuk a Plébániai Sporttábort

Nem véletlenül ezt a címet adtam rövid beszámolómnak a nyári táborunkról. A tábor június azon időszakában tartottuk meg, amikor Magyarország felett egy úgynevezett hőkupola alakult ki. Az előrejelzések 40 °C-t is mutattak. A gyerekek valószínűleg nagyon élvezték, hogy esőfelhő nélkül megúsztuk a tábor hetét. Elővigyázatosságból azért igyekeztünk minden félóránban hűsítő szüneteket tartani.

Én a tábor legszebb pillanatait a kezdés előtti gyülekező alatt éltem meg. Miközben vártam a gyerekek érkezésére, addig is jókat

gyermek, aki a tábori mise alkalmából járt először templomban. Hiszem, hogy ez a templomlátogatás nem az utolsó volt az életében. A tábor missziós jellegéből adódott, hogy nagyon sok kérdésük merült fel a kereszténységgel kapcsolatban. Én pedig örömmel válaszoltam minden kérdésükre. A szentmisén mindkét atya nagyon gyerekközpontúan fogalmazta meg gondolatait. Köszönet ezért Gábor és András atyának. A plébánia részéről többször csatlakozott táborunkhoz Antonio, aki rendszeresen sportolt is velünk. A szentmisék előkészítésében nyújtott segítségével



beszélgettünk, énekeltünk. A dal pedig fokozatosan imává vált.

A gyerekek között többen más felekezetűek vagy nem vallásosok voltak. Volt olyan

pedig nagyon hálás vagyok Guadalupe és Kriszta nővérnek. Guadalupe nővér rendszeresen énekelt és gitározott a szentmisén, Kriszta nővér az ige liturgiájában nyújtott se-

gítséget, Adrienn nővér pedig mindig segítő, derűs személyes jelenlétével ajándékozott meg bennünket.

A tábor motorja a nagyszerű segítő csapat volt, akik szinte már szavak nélkül is értették, hogy mikor mit kell tenni. A munka hatalmas részét vállalták magukra, és ha ők nincsenek, akkor nem lett volna ilyen sokszor számháború és ilyen sokszínű sportverseny. A táborban ugyanis ezek a programok tetszettek legjobban a gyerekeknek. Köszönöm nekik, hogy mindig számíthattam rájuk!

Voltak olyan segítő fiatalok, akik 1. osztályos koruk óta rendszeresen jártak a táborainkba. Viki és Iza már a Gulner iskolában is velünk voltak. Akkor még táborozóként, most pedig segítőként. Köszönöm még Zorkának, Adrinak, Szonjának, Viktornak és Lórinak a sok segítséget.

A számháború mellett a másik kedvenc elfoglaltság a pólófestés volt. Mint tavaly,

most is Kriszti néni volt az, aki szívét-lelkét beleadta, hogy mindenki tudjon pólót festeni. Csilla néni és Gábor atya a sakkozni vágyók nagy örömeire ismét lehetőséget biztosított a feledhetetlen sakkpartikra. A pólófestés mellett lehetett még poháralátéteket készíteni, amiért Diána néninek mondunk köszönetet. Az étkeztetésünkért, a tiszta tányérokért, poharakért pedig Tibi bácsinak vagyunk hálásak.

Minden táborvezetőnek hasonlóan lelkiismeretes, derűs, energikus csapatot kívánok!

Egy kisfiú a tábor vége felé megkérdezte, hogy péntek után is folytatjuk-e a tábort? Jólesett, hogy ennyire tetszett neki az elmúlt hét. Akkor őt is és most mindenkit arra biztatók, hogy bár ennek a tábornak ugyan vége lett, de jövőre mindenkit visszavárunk, kivéve a nagy meleget.

*Magyar Róbert
táborvezető*

Plébániai nagytábor

Az idei nagytáborban 7 fős családunk minden tagja részt vett és Mélyforrás családközösségünk is 2 család kivételével jelen volt.

Nagy öröm!

A gyerekeink közül 4-en vállaltak csoportvezetést, nagy büszkeség a 26 évestől a 16 évesig. Jól kimerültek és töltődtek is bőven.

Természetesen és nyugalomban éltem meg ezt a néhány napot, mint egy faluközösségben több generáció együtt. A szentmise mint lelki téma végig jelen volt az előadásokban, beszélgetésekben és a napi misékben is.

Arra jöttem rá, hogy át kell értékelnem magamban a vasárnap napirendjét, fontosságát, lényegét.

Túlságosan fontos a vasárnapi ebéd és annak készületei a fejemben és azt gondolom, hogy én vagyok a táplálék adó a családunkban, pedig Jézus az, belőle élünk.

Hála minden pillanatért!

BT

Soproni kvíz

Nagy lelkesedéssel indultunk kis csoportunkkal Gábor Atyával, Katikával és Marikával mi négyen. Belevetettük magunkat a kvíz kérdések megválaszolásába. A Fő téren és a hozzá vezető úton megkerestük és megnéztük a nevezetességeket. Jó sokat sétáltunk. Az órák mutatta, hogy 10000 lépést is teljesítettük. Az utolsó feladat a fagyizó megkeresése volt, ahol a fagyalt ízeket kérték és az árát. Mindössze 18 fajta fagyaltból lehetett válogatni. A dubai csoki íztől a citromosig minden volt, és a jó időben jót fagyiztunk, köszönet érte ezúton is Gábor atyának. Végül elkészült a közös fotó.



Köszönet a tábor szervezéséért a hatalmas munkájukért az összes szervezőnek.

Szűcs Mária





Kerékpárral a Balatonnál — ministráns tábor

Szent Iván havának 29. napján reggeli pirka-daktor már minden bizonnyal erős készülődés jellemezte ministránsainkat és szüleiket egyaránt. Induláskor misével alapoztuk meg az Úrral való együttlétet, majd nekivágtunk az országútnak. Irány Balaton – Felsőörs.

Szállásunkat elfoglalva hálával konstatáltuk, hogy tágas, jól felszerelt és hűvös. Persze csak a kinti 40 fokhoz képest...

Az aszfalt olvadt a melegtől, kedves tavunk jobban hasonlított egy gőzfürdőre, mint a jól megszokott testet üdítő vízre.

Késő délután megismerkedtünk a felső-örsi emelkedővel, mely a tábor végére szinte barátunkká vált. Majd fáradtan, küzdelmekről tépázva érkeztünk vissza a szállásra.

Másnap legurultunk a partra, ahol a melegegre való tekintettel egész napunkat töltöttük.

A helybéli étterem bevitelét követően nagy lendülettel megtámadtuk a strandot is, ahol végvári vitézeink kemény harcot vívtak az úszó stégért. Kisebb-nagyobb sérelmeik miatti feszültségüket vízilabdázással vezették le, melyben Gábor atya és az „öreg” ministránsok is részt vettek.

Az esti hazatéréskor szembesültünk egy rakoncátlan, kulcs nélküli kerékpárral, melytől végül egy gyorsvágó szabadított meg.

Kalandjaink még messze nem értek véget. Hazatérésünk után egyik láncától szabadult kerékpárunk fölöttébb erős kihívás elé állította szervízmeisterünket, aki a nap hátralévő részében órákon át mentette a menthetőt, miközben dupla szinkront adott a ministrán-

sainkat szórakoztató „Indul a bakterház” című nyolcvanas évekből való mozifilmhez.

Az esti mozi előtt Gábor atya módszertani misét tartott, melyen a fiatalok pallérozhat-ták tudásukat.

A következő nap sem maradt érdekesség nélkül. Balatonalmádi lejtőit gyűrtük magunk alá. Budatava óriási strandján az Irigy hónalj-mirigy énekesével együtt, de nem egy asztalnál fogyasztottuk lángosainkat.

Sajnos közben egy órát elvesztettünk a vízben, melyet Balaton habjai végleg elnyeltek. Az esti fürdést a megszokott mise, majd a vacsora követte. Ekkora „kántort” is találunk magunknak Cseh Boti személyében. Az est további részét „Bang” társasjáték és az elmaradhatatlan mozi töltötte ki Don Camillo plébános atyával.

Csütörtökünk az időjárás-változásnak köszönhetően már mozgalmasabbnak ígérkezett. Az aszfalt már nem olvadt a hőségtől. Erős szél kerekedett a Tihanyi Apátságához vezető utunk során, mely különösképpen megmozgatta a lekvárhuszárok tagjait.

Végre feljutottunk a magaslatra. Fiaink tomboló éhségét az elmaradhatatlan lángossal csillapítottuk, majd rövid sziesztát követően Alsóörs felé kanyarodtunk. Tihany lejtőitől már jól eltávolodva egyik társunk rádöbrent, hogy útibatyuja az Apátságnál maradt, így felnőtt díszkísérettel visszafordulhatott, szét-szakítva csapatunkat. A főszereg Füred magasságában szponzorunknak köszönhetően fagyizással ültette agyon az időt, míg a hátvédek beérték őket.



A hazaút sem maradt kalandok nélkül: egyik társunk szétesett váltóját kellett szervizelni.

Az esti misét követően a fiatalságnak a labdarugó bajnokság aznap esti meccse jutott szórakozásul, szurkolásuk hangereje majd szétvetette a plébánia vastag falait.

Utolsó napra már csak a takarítás, pakolás és a hazatérésre való készülődés volt a program a kihagyhatatlan strandolással megszakítva.

Nagyon várjuk már a következő nyári tábor!

Ministránsok

Kiegészítések templomunk történetéhez a kezdetekről

Előző cikkünkben a felépült templomunkról írtunk; alapkőletételről, kissé zűrés pénz-ügyekről, a templom felszenteléséről, gyönyörű ünneplésről, kitüntetésekéről, tárgyi jellemzőkről.

Csak hogy ott volt ám a rendezetlen templom-tér is! Nézzük, hogyan ír erről szemtanúnk, dr. Kubinyi Vilmos:

„A templom felszentelésekor, az 1925. évben a templom-tér még teljesen elhagyatott képet mutatott. Körülötte a régi kavicsbányából visszamaradt óriási gödrök mindenféle törmelékkel és egyéb hulladékkal részben feltöltve, de azért taszítóan csúnya képet mutattak. A Budapest Környéke című lapban jelent meg az első cikk, amely a templom-tér rendezését

követelte. Majd később, 1926 január havában Déry József községi képviselő indítványt terjesztett elő a község közgyűlésén a templom-tér rendezése ügyében. Az előljárásság nem szívesen fogadta ezt az indítványt és azt azzal a megokolással, hogy a munka több millióba kerülne, a hozzászólások után visszaadták a községi mérnöknek azzal, hogy javaslatot dolgozzon ki. Aztán hosszabb várakozás után 1926. augusztusában az egyik rendkívüli közgyűlésen az előljárásság elhatározta, hogy a Petőfi-utca kocsiútját, valamint a Batthyány utcának templom előtt részét makadámmal kikövezi, a gyalogjárót is rendbe hozatják, és a munkálatoknál a planírozás folytán feleslegessé váló földdel a templom mellett lévő gödröket betömetik. Majd két év sürgetése után elkészült a templom-tér parkírozása is. A község megbízta Dániel Gyula fővárosi főkertészt a tervek elkészítésével, melyeknek eredetije gyönyörű volt és megfelelt egy fővárosi művészi parknak. Ezekben a tervekben három szobor részére jelöltek ki megfelelő helyet: a Szent Lőrinc, a Mária immaculata és a Szent Imre szobornak, ezek közül csak a Szent Imre szobor készült el, míg a többiek tervezésére és megmíntázására Visnyovszky Lajos tanár kapott felhívást. A templom-tér rendezésénél sajnos annyi terhet a község nem vállalt, mint ennek költségvetése volt és így meg kellett változtatni a terveket. Az egyház évi 1000 pengőt vállalt a fenntartásból, ami elég súlyos teher volt, de a templom így szép keretet kapott. Aztán hosszú ideig vajúdott a vízvezeték kérdésének megoldása is, amelyet a község csak nagy nehezen szavazott meg az egyháznak. 1929-ben prépost plébánosunk a templom-tér területére bejelentette az egyház igényét, amelyet a község képviselőtestü-

lete, tekintettel arra, hogy más vallásfelekezeteknek is nagyobb értékű, hasonló kérelme feküdt a közgyűlés előtt, megszavazott, s így most már a templom-tér véglegesen az egyház tulajdonába került, annak fenn- és rendben tartásáról azóta az egyház gondoskodik."

Forrás: dr. Kubinyi Vilmos: A Pestszentlőrinci Róm.Kat. Egyh.község története 1935-ig. (p. 61-62.)

A templom-tér rosszabb állapotban lehetett gödreivel, de ez a kép, amely körmenet alkalmával készült, jól érzékelteti a hepe-hupás, aszfalt nélküli járdát, talajt.



A templom-tér rendezésénél sajnos annyi terhet a község nem vállalt, mint ennek költségvetése volt és így meg kellett változtatni a terveket. Az egyház évi 1000 pengőt vállalt a fenntartásból, ami elég súlyos teher volt, de a templom így szép keretet kapott. Aztán hosszú ideig vajúdott a vízvezeték kérdésének megoldása is, amelyet a község csak nagy nehezen szavazott meg az egyháznak. 1929-ben prépost plébánosunk a templom-tér területére bejelentette az egyház igényét, amelyet a község képviselőtestü-

Kép forrása: Pestszentlőrinci Főplébánia tulajdona

Azért most már mindenki láthatja, mennyivel szebb lett a templom parkja, még a szárazság ellenére is!

Sz.M.

A Pünkösöd előtti szombaton került sor az idei főzőfesztiválra. Most is nagy volt a választék a sok finom ételből. Köszönet minden lelkes főző csapatnak. És köszönet Beck Tündének a képekért. (Szerk.)



SZENTMISÉK RENDJE 2026. szeptember 6-tól

Hétfő: 18:00 istentisztelet (igeliturgia vagy szentmise)
Kedd: 7:30
Szerda: 18:00 szentmise az elhunytakért
Csütörtök: 7:30 Szent Lőrinc kápolna
Péntek: 18:00
Szombat: 16:30 Ibolya utca
18:00 Főplébánia
Vasárnap: 9:00, 11:00, 18:00

A templomtakarítás rendszere megújult!
Aki szeretne jönni takarítani, kérjük erre az email címre írjon és küldjük a részleteket:
foplebania.templomtakaritas@gmail.com

telefon/fax: 1/290-3036
e-mail: pszlorincfoplebania@gmail.com
honlap: www.szentlorincfoplebania.hu
számlaszám: CIB 10702277-75393485-51100005

Egy örömhír

Vaszilcsuk Rolandot plébániánk egyik fiatal hívét, aki felolvasó és rendszeresen ministrált is felvették az Esztergom-Budapesti szemináriumba. Áldja meg az Úr, és segítse őt tanulmányjaiban. (A családi tábor fotói között őt látjátok az ablaknál állni. – Szerk.)

Az Iroda évközi nyitvatartási ideje

Hétfő: 9:00 - 11:30
Kedd: 9:00 - 11:30
Szerda: 15:00 - 17:30
Csütörtök: 9:00 - 11:30
Péntek: 14:00 - 16:30

Felelős kiadó:

Budapest-Pestszentlőrinci
Mária Szaplótelen Szíve Főplébánia
1181 Budapest, Batthyány u. 87/b
Dr. Harmai Gábor plébános

Munkatársak:

Szerkesztő: Ledneczki Ági
Korrektor: Fierer Zsuzsa
Tördelés: Koppányi Viola
Szilárdi Ferencné, Nagyné Ficza Mariann
Következő lapzárta: 2026. november 30.